sent, allegoricum sensum subjecerit sacrorum librorum locis, qui ad eos respiciunt. Ait. Br. II. 4.

- Str. 1. Sāmav. a. a. O. सुषमिद्रो । यिन, 2te Sg. Praes. von यत् ; s. zu IX. 1. a.
- Str. 2. Rosen: Tantinapāt et Narāçamsa, duo Agnis cognomina quomodo inter se differant, docemur III. 1. 5. 34: तन्तपाउच्यते गर्म स्नास्: । नराशंसी भवति यद्विज्ञायते, «Tantinapāt dicitur lignorum in gremio latens Asurarum debellator; Narāçamsas est quando nascitur.» नपात् bedeutet in den Veden «Sohn». Führt Agni vielleicht den Namen Tantinapāt, weil sein Vater (zwei an einander geriebene Stücke Holz oder vielleicht auch der Funken) in Vergleich zu ihm so unbedeutend (तन्) ist? Rosen's Erklärung (zu XXII. 6.) « corporis filius », i. e. « is, qui ex ligno aliave materia inflammabili quasi nascitur » befriedigt mich eben so wenig, als die des Scholiasten, die a. a. O. mitgetheilt wird. Sāmav. a. a. O. ऊत्रये st. वितये.
- Str. 3. Lies नैराशैंसम् (die Handschrift: नर्गशंसम्) und vgl. Panini VI. 2. 140. Rosen übersetzt diesen Beinamen Agni's mit «ab hominibus celebratus». क्विष्कृतम् (von कृत्) = क्विषा निष्पाद-कम्, die Scholien bei Stevenson.
- Str. 4. Die Scholien: मनुना मन्नेण मनुष्येण वा यतमानाद्वियेण क्ति। पत्र स्थापित: I Rosen: Notabilis est in voce composita usus nominativi मनुन्, pro nuda stirpe, मनुक्ति. Conf. h. XIV.11. CVI. 5. Schon Lassen hat irgendwo darauf aufmerksam gemacht, dass in den Veden neben मनु auch das Thema मनुस् (vgl मनुष्ठत् XLIV. 11.) bestehe, und dass von diesem das Wort मनुष्ण abstamme. In meiner Abhandlung «Die Declination im Sanskrit», 5. 33. habe ich versucht, मनुष्ण als Genitiv (vgl. श्रमुष्ण) von मनु zu erklären. Rosen giebt मनुक्ति mit «ab homine sacra obeunte htc collocatus» wieder; ich übersetze: «von Manu eingesetzt» und verweise auf XXXVI. 19.: